

Sygn. akt : IV KKN 109/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 20 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie, Izba Karna, na posiedzeniu w składzie następującym :

Przewodniczący : SSN Stanisław Zabłocki (spraw.)

przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej Bogumiły Drozdowskiej

i Wandy Ciszewskiej, jako protokolanta,

orzekając w dniu 20 lutego 2001 r.

w sprawie Z. C.,

skazanego z art. 203 § 1 w zw. z art. 60 § 1 k.k. z 1969 r.

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w B. od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 29 października 1996 r., sygn. III Ka [...], zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 10 kwietnia 1996 r., sygn. III K [...], która to kasacja została następnie cofnięta przez Prokuratora Prokuratury Krajowej

p o s t a n o w i ł

1/ pozostawić bez rozpoznania kasację wniesioną przez Prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w B. od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 29 października 1996 r., sygn. III Ka [...],

2/ kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Kasacja Prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w B. od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B. z dnia 29 października 1996 r., sygn. III Ka [...], została wniesiona na niekorzyść skazanego Z. C.. Zatem w sytuacji, gdy została już w postępowaniu przed Sądem Najwyższym cofnięta przez Prokuratora Prokuratury Krajowej, zaś Sąd Najwyższy stwierdził, że w sprawie nie zachodzą przyczyny określone w art. 101, 439 lub 440 k.p.k., cofnięty nadzwyczajny środek odwoławczy należało – działając na podstawie art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. – pozostawić bez rozpoznania.

W konsekwencji, o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego należało orzec zgodnie z art. 636 § 1 w zw. z art. 637 § 1 i art. 518 § 1 k.p.k.

aw